

at der ved Udfærdigelsen kan benyttes det franske Sprog, og at Diskontoen, der kan betales forud, ikke maa overstige $3\frac{1}{2}$ pCt. aarlig af Beløbene fra disses Modtagelse til Tilbagebetalingsdagen. Sluttelig bestemmes, at Udgifterne ved hver Fornyelse, herunder Udgifter ved Trykning, Forsyning med fransk Stempel af $\frac{1}{2}$ pro mille og Aflevering i Udlandet, afholdes ved Bevilling paa de vedkommende Finanslove.

Det udtales i Motiverne til Lovforslaget, at da „Forholdene paa det udenlandske Laanemarked for Tiden ikke stille sig gunstig for Optagelsen af et fast Statslaan“, foretrækker man at indskrænke sig til at faa det midlertidige Statslaan af 1909 fornyet. „Herved og gennem Restprovenuet af det i 1910 optagne midlertidige Statslaan vil der være sikret Statskassen en kontant Beholdning, der maa anses for tilstrækkelig til Imødegaaelse af de Krav, som ville blive stilledes til den, i hvert Fald i indeværende Finansaar“ (1910—11). — Ved Sagens 1. Behandling i *Folketinget* stillede K. M. Klausen Forslag om Sagens Henvisning til et Udvalg, for at der dér af Finansministeren kan gives Oplysning om vor finansielle Stilling. Forslaget, der støttedes af Zahle, forkastedes med 48 St. mod 30. Ved 3. Behandling af Sagen erklærede K. M. Klausen, at Socialdemokraterne, da de fornødne Oplysninger om vor finansielle Stilling ikke ere givne under Forhandlingerne, og da det ej heller har været muligt at faa nedsat et Udvalg, hvor Oplysningerne kunde gives under en mere fortlørlig Form, ikke ville være i Stand til at stemme for Lovforslaget. Rode anbefalede at stemme for Forslaget. Dette vedtoges enstemmig med 73 St. — I *Landstinget*, hvor Lovforslaget vedtoges enstemmig med 43 St., udtalte *Bramsen*, at han ønskede at benytte den Lejlighed, som her tilbød sig for Landstinget til at komme ind paa vort Lands Finanser, til paa Gruppens Vegne at „udtrykke vor Bekymring over, at vore Budgetter og Statsregnskaber i de senere Aar vise en stadig voksende Underbalance, og navnlig udtale vor Betænkelighed ved, at den nuværende Regering efter de Udtalelser, som foreligge i det andet Ting i den Retning, ikke agter i indeværende Aar at fremkomme med Forslag, som i nogen Maade kunde bringe en Ordning til Veje paa dette Omraade. Det gør man jo dog ellers i alle private Hjem, under private Forhold, og det forekommer mig, at for Statslivets Vedkommende bliver et saadant Krav endnu mere paatrængende“. Hertil sluttede *Rottbøll* sig paa den frikonservative Gruppens